

בע"ה י' בכסלו תש"ע
 27.11.2009
 גליון מס' 2578.

פרשת ויצא

כמעשי האבות

אחד מחסידינו של המגיד מזלוטשוב שאל את רבו: "נאמר בספר 'תנא דרבי אליהו'":
 'לפיכך היו אומרים כל אחד ואחד, מתי יגיעו מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב?'
 מה כוונת הדברים? כלום אין זו העזה שאדם רואה את עצמו מסוגל לעשות כמעשה האבות?"
 השיב הרבי: כשם שהאבות יסדו עבודה חדשה, איש איש לפי סגולתו, האחד ייסד את
 עבודת האהבה, השני את עבודת הגבורה, והשלישי את עבודת התפארת, כך חייבים גם אנו,
 איש לפי תכונתו ויכולתו, לחדש דבר לאור התורה והעבודה, ולעשות בחינת תעשה ולא מן
 העשוי."

אור הגנוז, מרטין בובר.

שעור פרשת שבוע: יצחק שלומי

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.18	זמן תפילין/טלית	5.31
מנחה א' 14.00	ב' 16.25	סוף זמן ק"ש	8.55
ערבית		שקיעה	16.38 ← 16.38
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.25
מנחה 12.30, 13.30	16.05	צאת הכוכבים	16.56
לימוד "בראשית"	16.45	ערבית	20.10
צאת השבת	17.14	שחרית נוער	7.30

שבת
 שלום

אחות תורנית השבת – חגית קאופמן

נפלאות מתורתך

פרשת ויצא – בריחה והתאבדות

"ויצא יעקב מבאר-שבע" במצוות אמו, "ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה" (כו', 43). "וילך חרנה" - כמצוות אביו, שציווה "קום לך פדנה ארם" (כח' 2) לקחת לו אישה. פרשת ויצא פותחת בבריחת יעקב מפני אחיו ואכן כך גם מתאר הנביא הושע את המעשה "ויברח יעקב שדה ארם" (הושע יב', 13). הפרשה מסיימת בבריחת יעקב מפני לבן, "ויברח הוא וכל אשר לו" (לא', 21). יעקב ברח מפני עשו משום שחש כי התנהגותו המפותלת בלקיחת הבכורה והברכה היתה לצנינים בעיני אחיו. מבית לבן ברח יעקב כי ניסה להגדיל את משכורתו שנקבעה עפ"י ההסכם ביניהם (לפיו יעקב יזכה מכאן ולהבא בכל שה חום ובכל עז נקוד וטלוא) בדרך לא כ"כ ישרה (פיצול המקלות). מעשיו הם שמביאים אותו לבריחה מהאנשים ומהמקום.

לבן רודף אחרי יעקב ומשיג אותו בהר גלעד, שם מתנהל ביניהם שיח מעניין. בחלקו הראשון תוקף לבן את יעקב על בריחתו ויעקב מתנצל: "כי יראתי פן תגזול את בנותיך מעימי". בחלק השני משנה יעקב לראשונה את האסטרטגיה, מתמודד מול לבן וקובל בעצמו על העוול שנעשה לו בביתו של לבן. יעקב משנה כאן את תפיסת עולמו: מכאן ואילך מפסיק יעקב להערים, מפסיק יעקב לברוח, ומחפש דרכים להיאבק ישירות נגד הבעיות והמכשולים הניצבים בפניו: נגד עשו ואנשיו מתקין עצמו יעקב לדורון, תפילה ומלחמה. עם המלאך הוא נאבק, תופס בו ואינו משחררו בקלות, על שמעון ולוי הוא כועס על שפוצצו את ההסכם שכרת עם משפחת שכם, וביוסף הוא גוער על חלומות ההתנשאות.

המקרא מתאר לנו דמות חדשה: לא עוד איש מערים ובורח, אלא אדם שמנסה להתמודד בכל דרך. לא עוד אדם מפחד וירא אלא איש נחוש וקובע, לא עוד יעקב כי אם ישראל, "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל".

איפא אהרונ!

על מסכת פסחים במסכת "משנת ארץ ישראל"

פירוש חדש למסכת פסחים יצא בימים אלו לאור. סדרת "משנת ארץ ישראל" היא פירוש רב-תחומי למשנה, שמשוקעים בו ידע לשוני וידע רב וחדש מכל תחומי הדעת הנוגעים במשנה, כמו בתחומי החקלאות, הארכיאולוגיה, ידיעת ארץ ישראל, והיסטוריה, בד בבד עם בקיאות למדנית מרשימה בספרות הפרשנית והלמדנית. כל אלה יחדיו פותחים לפני הקוראים והלומדים, אופקים חדשים בהבנת המשנה ועולמם של חכמיה.

הפירוש נכתב ע"י מיודענו פרופ' זאב ספראי מקבוצת יבנה, יחד עם אביו פרופ' שמואל ספראי ז"ל (חתן פרס ישראל) ועם אחותו חנה ספראי ז"ל.

מסכת פסחים כוללת בין השאר דיונים בשאלות כמו איך קלטו את המוני העולים לרגל בירושלים, איך בפועל נערכה ההקרבה, איך התקיימה ההתארגנות בחבורות, איך התעצבו הלכות ומנהגי ערב פסח? ועוד ועוד. עד כה יצאו מסכת שביעית, שבת (2 כרכים) ערובין ופסחים.

לרוכשים לפני חנוכה - הנחה מיוחדת (60 עמ'). להזמנות נא לפנות לליפא או ישירות לדינה ספראי

050-6998422, dina.safrai@gmail.com או דרך אתר "משנת ארץ ישראל".

משנת ספראי, קב' יבנה.

לה היה השבוע

חודש ה"ארגון" של בני עקיבא הגיע לסיימו בשבת האחרונה, שבת ה"ארגון". החניכים התכנסו לתפילת ערבית משותפת ושמעו דבר תורה מפי ה"שליח". חבריא ב' התכנסה לסעודת שבת משותפת באולם אשל, ובבוקר נערך קידוש לכל הסניף. הורים כיבדו את ילדיהם ועלו לרגל לראות את קירות הסניף שצבעו החניכים, כל שבת ושבת לפי טעמו. שיאה של השבת הגיע במוצאי השבת עם המפקד החגיגי וריקוד הדגלים, כשלאחריו הוכרז שמו של השבת החדש – "להבה", וכמיטב המסורת הועלה גם שם זה בלהבות. פעם, לפני העידן הנוכחי, עוד הצליחו לשמור בסוד את שמו של השבת החדש, אך כיום ניתן למצוא את הכל באינטרנט...

שיאו של מוצאי השבת היה בחדר האוכל, שם הציגו החניכים מערכונים והצגות לנושא שנבחר. אכן יש לא מעט כשרונות צעירים בדור העתיד.

שבת "להבה" חגג אל תוך הלילה ועד הבוקר ביער איבים, בטקס השבעה ו"על האש", ובכך התקבל רשמית לחבריא ב'. יישר כוח לכם המדריכים על שבת מאורגנת למופת, ועל כל ההשקעה שקדמה לה!

ביום שלישי השבוע נערכה מסיבת פרידה לדודה זהבי באולם אשל. חברים ומשפחה של דודה התכנסו לחגוג ביחד את כניסתו לפנסיה והפסקת עבודתו בעמותה גומת חן. היה ערב מרגש ביותר עם ברכות רבות מאנשי הקיבוץ וחברת הנוער - ואפילו קבלתי ברכה עבורו מתורם מחו"ל..

במשך שבע שנים דודה פעל במסירות רבה למען העמותה והצליח לגייס כספים רבים עבור חברת הנוער, המשפחתון, בית הספר, חדר כושר ועוד ועוד. במשך שנים של עבודה משותפת, ראיתי שדודה לא מכיר את המילים "לא יכול" או "אי אפשר". הוא לא נח לרגע והפך כל אבן כדי להגיע לכל מיני מקורות וקרנות שיכלו לתרום. דודה תמיד ראה לנגד עיניו מטרה והשיג אותה בכבוד.

כרגע, אחרי חפיפה קצרה, נחום לנדאו החליף את דודה כמנהל העמותה. אנו מאחלים לדודה הצלחה רבה בהמשך העשייה שלו - ברור שזה לא הסוף לפעילותו למען הקהילה, רק שינוי כיוון. אנו גם מאחלים הצלחה לנחום, ושעבודתו תשא פירות לאורך שנים.

סניף פרידמן.

מועדון הסרט הטוב: השבוע חידשנו את פעילותו של מועדון הסרט הטוב. הפעילות הזו מתקיימת אחת לחודש במועדון, היא מאורגנת ע"י ו. ותיקים ומיועדת לכל החברים – כולם מוזמנים.

הפעם הוקרן הסרט "כף רגלי השמאלית". סרט זה מתאר ילד שנולד כשכל גופו משותק, והגוף פועל רק ע"י רגלו השמאלית. החברים שחזו בסרט הזה מאד התרגשו מן המשחק ומן התוכן של סרט מעולה זה.

בנוסף לכך, עמד בצד סיר מרק חם עם שקדיות. גם קפה, תה ועוגיות לא חסרו!

ראוי לציין שבזכות ה"ברקו" המותקן במועדון, הצפייה בסרט היא כמעט באיכות של סרט בקולנוע.

חילופים בצוות המארגן: עדנה כרמון ונורית קופולביץ קיבלו על עצמן להיות האחראיות למועדון הסרט הטוב, ונאחל להן הצלחה. הרבה תודה והערכה למרגלית שריד ולדוד פולק שהיו אחראים למועדון זה בארבע השנים האחרונות. מומלץ לבוא וליהנות! (ו.ו.תיקים).

משולחן המערכת: בעקבות שיר בנושא קלנועיות שהתגלגל לידינו מתוך עיתון התנועה הקיבוצית, החלטנו לייחד חלק ניכר מגילון זה לנושא הקלנועיות. קראו ותהנו, והעיקר – סעו בזהירות!

לקראת חנוכה אנו מתכננים להקדיש מקום לסיפורי חתונה של זוגות שנישאו בחנוכה. לכן – אם התחתנתם בחנוכה, ותוכלו לכתוב לנו משהו על כך, נודה אם תפנו אלינו - לאפרת או לדרורה.

ישן מפני חדש תוציאו

חדשנות היא דבר נפלא, אנשים שאינם מחדשים אינם מסוגלים להתקדם קדימה. כל עסק יודע שעל מנת לשרוד עליו לנסות ולחדש כל הזמן, ללא החדשנות אין לעסק זכות קיום. גם בחיי היום יום והמשפחה לחדש זה דבר נפלא ויכול, בדרך כלל – לא תמיד, להוביל להרגשה טובה יותר וליום חדש וטוב יותר.

גם במזון טוב לחדש מדי פעם ולא להישאר בתפריט הישן שלמרות שהוא טוב ומזכיר את בית ההורים, עלול עם הזמן לגרום לתחושה של "נמאס".

גם בעבודה אוהבים אנשים לחדש ולא לעשות כל השנים את אותה עבודה המובילה לשעמום, ומכאן תחלופת עובדים ותחלופת מקומות עבודה. זה בהחלט טוב גם לעובד וגם למקום העבודה מבחינת "מטאטא חדש מטאטא טוב".

האם גם בצד ההלכתי, במנהגים השונים הקיימים בדת ישראל טוב כל כך הדבר? בערב ראש השנה במנהג של "התרת נדרים" אנו מבקשים "מבית דין של מטה" להתיר לנו, מקווים שגם "בבית דין של מעלה" יתירו לנו: "וכל מוצא שפתי שיצא מפיו, או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות איזו מצווה או איזה הנהגה טובה... ואין אני תוהה חס ושלום על קיום מעשים טובים שעשיתי, רק אני מתחרט על שלא אמרתי בפרוש, אעשה דבר זה בלי נדר".....

עד כמה שידוע, ונכון שאיני למדן גדול בתורה ואיני יכול לפסוק הלכות בקלות מעל דפי העלון, מנהג בישראל דין הוא. גדולי תורה חוששים מאד מלבטל מנהגים שקבלו עליהם ציבור של אנשים, ובהרבה דינים בשולחן ערוך ניתן למצוא ש "והכל לפי מנהג המקום". מנהגים עתיקי יומין שמרו יהודים לאורך תקופות גלות רבות וקשות, ולעיתים סכנו יהודים את נפשם למען מנהג זה או אחר.

גדולתה של הדת בעומקה העתיק ולא בחדשנות שלה. אין שום פסול בחדשנות בפרושים שונים שנותנים גדולי הפוסקים, אבל חלילה לנו מלבטל "מנהגי עתיקי יומין".

חדשנות כמו ריקודים במקום זה או אחר היא חדשנות מבורכת ורשאית ועדת דת בגיבוי ההחלטה על ידי כלל הציבור, למקם את מקום הריקודים ברחבת בית הכנסת או ברחבה אחרת, בזה אין שום ביטול מנהג עתיק יומין אלא יוזמה חדשנית וזה יכול להיות מבורך גם באווירה של בית הכנסת שלנו.

גם לימוד תורה במקום ריקודי שמחה עם התורה מהווה מנהג מבורך מרגש ומשמח. כל צורה של שמחה עם התורה יכול להיות מנהג טוב שיהפוך עם השנים למנהג עתיק יומין שיהיה חבל לבטל אותו.

אגב כמי שנמצא בדרך כלל במעגל הרוקדים ורואה את כמות הלוקחים חלק במעגלים אלו, מסופק אני בצורך לצאת לרחבה קצת יותר גדולה בה יוכלו להיות שני מעגלי רוקדים). אני מקווה שהחלטה על מחיצה בין מעגלי הרוקדים כמו שנהוג בחלק מהחתונות בסעד לא תעורר גלים..... אבל חושב אני שהציבור לא יפסול הצעה שכזו.

אבל ההצעה של גילי בעלון האחרון לבטל את המנהג עתיק היומין של חתן תורה וחתן בראשית מהווה מבחינתי ומבחינת ציבור לא קטן של אנשים ניסיון של חידוש שאינו במקומו, (ומי שקשה יכול שלא לשתף פעולה עם ועדת דת ולא לקבל את הכבוד שהועדה בחרה לתת לו) ובטח לא ערב פתיחת דיונים בנושא האופי הדתי הקיבוצי שלנו שלצערי עשוי רק להקצין את עמדות הצדדים ולא לגשר ביניהם וחבל מאד שכך. והערה קטנה לסיום-

תחושה לא נוחה מלווה אותי מאז ביטול הצורך בלבישת כיסוי ראש בבית הכנסת, המקום הקדוש שלנו, גם לנשים שאין אנחנו רגילים לראותן ברחוב הקיבוצי בכיסוי ראש (שזה אחד הנימוקים שניתן ע"י גילי במאמרה המסביר את הצידוק להחלטתה לאפשר לנשים כניסה ללא כיסוי ראש לבית הכנסת).

אין לי ספק שאסור לנו לתלות שלט בכניסה לבית הכנסת שהכניסה למקום ללא כיסוי ראש מותרת רק לנשות המקום.

אפי הַפְּרִיָּן.

ספרית חפריט

בימים אלה אנחנו נמצאים בשלבי סיום של שיפוץ הספרייה. קדמו לכך מיחשוב הספרייה וקניה של כ- 250 ספרים חדשים בחודשים האחרונים.

על מנת להקל על ציבור המשתמשים הוכנס קובץ הנתונים של הספרייה לאתר שירות לחבר באינטרנט כחלק מהמידע השימושי (במקום בו ניתן למצוא בין היתר את דפי הטלפונים). ישנן שתי רשימות לפי אי-בי של שמות הספרים או של שמות המחברים (לפי שם פרטי). עדכון הספרים החדשים אינו אוטומטי ואחת לכמה חודשים נחדש את הרשימות באתר.

דו"אל - להזכירכם - לספרייה יש מייל (sifria@saad.org.il) מוזמנים להשתמש בו לכל שאלה או בקשה. **הזמנת ספרים** - ניתן להזמין ספרים מבוקשים באמצעות מייל או פתקים הנמצאים על שולחן הספרייה. כאשר יחזור לספרייה הספר שביקשתם, הוא ירשם על שמכם ויחכה לכם בתיבת הדואר שלכם.

החזרת ספרים - נא להחזירם לתיבת הספרים הנמצאת בכניסה לחדר הנצחה גם אם הספרייה פתוחה. אנא, אל תשאירו ספרים שהוחזרו על השולחן. (במידה וראיתם ספר על השולחן, נא לא להשאילו!!!)

תקופת השאלה - השאלת ספרים היא ל- 45 יום. אינכם צריכים לזכור מתי עליכם להחזיר את הספרים, לאחר חלוף המועד, תקבלו פתק תזכורת בתיבת הדואר שלכם לכך שמועד ההשאלה הסתיים. במקרה זה תוכלו להחזיר את הספר או לבקש הארכת השאלה. במידה ולא תהיה כל תגובה לתזכורת זו, (החזרת הספר או בקשה להארכה בכתב/במייל) תחויבו לאחר כשבוע בסך של 5 ₪ לכל שבוע או חלק ממנו על איחור בהחזרה.

כמות הספרים המושאלים - אין לשאול יותר מ-4 ספרים בו זמנית **לבית אב**. במידה וגם ילדיכם משאילים בספרייה, ניתן לפתוח על שמם כרטיס נפרד. אנא שימו לב בבקשה שהחזרתם את הספרים הישנים לפני שלקחתם חדשים.

שעות פתיחת הספרייה: ימים אי-ו' בין השעות 08:00-12:00 יום חמישי 19:00-20:00 מוצ"ש – חצי שעה לאחר צאת שבת לשעה.

המלצות ספרים: על השולחן בפינת הישיבה מונח קלסר ובו אתם מוזמנים לרשום את המלצותיכם על ספרים שקראתם לטובת כלל החברים.

ניתן לשלוח המלצות במייל וכן לכתוב בכתב יד (מי שאין ביכולתו להקליד מוזמן לבקש ממני שרות זה).

כולם מוזמנים לבוא ולקרוא- קוראים ותיקים וחדשים!

קריאה מהנה, אתי קימחמן.

הכתבה הבאה נלקחה מעיתון "שלכת" של בני-עקיבא בסעד, ומובאת כאן כמחווה למדריכי הסניף וחניכיו עם תום חודש הארגון. הכתבה מוקדשת בחיך לחניכי בני"ע הבאים משכונת שקד:

סניף חדש נפתח בקיבוץ סעד שבצפון הנגב

"בקרב חלק מחניכי סניף סעד התגלתה לאחרונה עייפות ומרירות מההליכה הרבה ממקום מגוריהם אל הסניף בשבתות ובימי חול. אי לדוגמה, התלוננה כי הצטננה לגמרי לאחר שטיפת הקיר כשהייתה בדרכה הארוכה והבלתי נסבלת לביתה. ש' וחבריה הזעיקו את הוריהם שיבואו עד לסניף לקחתם בזהירות עם האוטו פן יצטננו, או שמא יהפכו לחזרזירים... עם זאת ישנה גם בעיה הפוכה בקרב חניכים מסויימים: בשבתות הקיץ החמות הם מחו על כך שנאלצו לסחוב עמם בקבוקי מים על מנת שלא להתייבש או כדי להרגיע את אמם הפולנייה. הגיעה בקשה למנהל הקהילה להתקין קולרים לשתייה לאורך הדרך הארוכה. עקב הטל הבצורת-הבקשה נדחתה. אי לכך- הוחלט לפתוח סניף חדש בקיבוץ- הלא הוא סניף שקד. בעקבות הבשורה חניכים והורים יצאו במחולות וחשו שמחה רבה. אך לא להרבה זמן. מעט אחרי פרסום ההודעה דווחנו על בעיה קשה: אין מדריכים באזור זה של הגלובוס. לפי התוכניות של שנת תשס"ח- ע' היה אמור לעבור למשכן קבע באזור, אך כרגע יש במקום מגוריו העתידי- בור. מדריכים אחרים עוד לא נמצאו. אי לכך- הוחלט לסגור את סניף שקד הטרי. סניף סעד-מרכז בימים אלה מתמודד עם הקשיים הרבים של ההכלה של חניכי סניף שקד. כך נמסר לנו ממדריך בסניף מרכז: "אכן לא פשוט לקבל חניכים נוטפי זיעה לפעולה או לחילופין בחורף- רטובים ומלאי בוץ". נאחל לסניף שקד- קליטה מהירה. ולסניף מרכז- משתתפים בצערם, חיזקו ואמצו!

[אין כף קשר למציאות כאובן! ואכשיו ברצונות...]

חניכנו היקרים תושבי שכונת שקד-

אחלים לכם מכל הלב מלף טוב על מצהרכם למיתכם החדש!

יהי רצון שישאצ למיתכם רק "קולף שון וקולף שמחה".

תמשיכו להגיצ בשמחה לסניף למרות שאתם טיפל'ה יותר רחוקים.

אוהבים- סניף סעד-מרכז כמוך(!)!"

למיכל ובני אחיטוב
מזל טוב מקרב הלב
להולדת הנכדה
בת לתמר ונתנאל
נינה לאריה קרול ז"ל וסילויה

מזל טוב!

ועוד מזל-טוב:

לצביה (קרול) ויואש הרפז נולד בן, ונקרא שמו בישראל אריה לייב משה, על-שם סבא אריה קרול ז"ל. מזל טוב להורים, לסילויה ולכל המשפחה!

חברי מספרים על קלנועיות

הקלנועית הראשונה בסעד - הקלנועית האדומה

הקלנועית האדומה הידועה הוזמנה עבור טיפול חולים ע"י פנינה בר חי, שהיתה מטפלת חולים. באותו זמן הביאו אוכל לחולים ששכבו בבית, שלוש פעמים ביום. אני עבדתי במרפאה ואחר כך הגיעה אלי הקלנועית הזאת. עד שהיתה לי הקלנועית הלכתי ברגל לטפל בחולים בבית, עם מגש ובו כל המכשירים לטיפול. הלכתי מרחקים כדי לטפל באנשים גם ביום וכמובן גם בלילה. כאשר קבלתי את הקלנועית, החיים נעשו יותר קלים ויכולתי להגיע מהר ובקלות אל החולה שנוקק לטיפול. הקלנועית שרתה אותי זמן רב ושרתה אותי טוב! עד שהחלה להתקלקל... הרבה פעמים הלכתי לאדו, המומחה לתיקונים, עד שאדו החליט שהכל שבור בה ואין אפשרות לתקנה והיא הועברה ל"בית הקברות" של המכונות. הקלנועית הזאת שרתה אותי בנאמנות כ-40 שנה! והיום – אני רוצה לומר לנוסעים בקלנועית: תדעו שהנסיעה בקלנועית היא כמו נסיעה במכונית. צריך לעצור בכביש ראשי, צריך לנסוע בצד ימין ולהכיר את חוקי התנועה המקובלים, כמו כן הקלנועית זקוקה לטיפול כל חדשיים למילוי המצברים במים.

יוכבד אולף.

הקלנועית של שרה ריבלין:

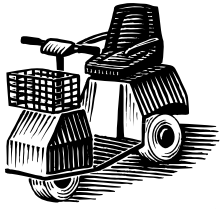
זוהי הקלנועית השנייה שהגיעה לסעד (אחרי הקלנועית שהיתה אצל יוכבד גולד). היא שירתה אותי בצורה היעילה ביותר, בעיקר כאשר עבדתי ב"מעוד מול עזה". הקלנועית הזאת הצליחה להעלות אותי בעליה הקשה אל המעוז הלך וחזור בצורה הכי טובה שאפשר. יחד עם זאת, אין חבר בסעד (כמעט) שאומר לי: " הגיע הזמן שתקני קלנועית חדשה וזאת תלך למוזיאון". אבל אני אינני מוכנה להפרד. המנוע של הקלנועית נהדר והיא מתפקדת טוב ואין שום סיבה להחליף אותה. תודה לכולם על הייעוץ הטוב והמסור בענין הקלנועית שלי...

הקלנועית של צמוס ודליה כוכבי:

אנחנו כבר מבוגרים למדי וגרים במקום הכי גבוה בסעד! והבריאות שלנו לא אי, אי, אי... אז הגענו להחלטה שקלנועית תעזור לנו וכך עשינו. רכשנו קלנועית זוגית וזה אחד הדברים הטובים שעשינו בחיים.

אני (עמוס) אחרי העבודה – מת מעייפות. יש לי את הקלנועית שעולה בעליה הביתה, ואני לא מתעייף. לפני קניית הקלנועית, כשהייתי חוזר מהקניות בכלבו, עם שני סלים בידיים, בעליה לכיוון הבית, הייתי חייב לנוח קצת על הספסל. ואז, היו עוצרים לידי בעלי הקלנועיות ושואלים אותי: "עמוס, אתה צריך עזרה?" ותמיד הייתי עונה: "לא!".

עד שבא לנו הרעיון הסופי לרכוש קלנועית וזה שינה את חיינו לטובה. בקיצור, אנחנו מאד מאד מבסוטים שיש לנו קלנועית וגם הנכדים שלנו מבסוטים...

ראיון עם "ד"ר" אדו פולק – רופא מוחה לביציות חמץ בטרקטורים, מכונות-תפירה וקלנועיות

"מאז ומתמיד התעניינתי בתיקון בעיות חשמל במכונות. הקורס היחידי שלמדתי היה דווקא בתיקון מכונות תפירה, והמומחה אצלו למדתי הדגיש שכשיש בעיות עם הבטריות – לא כדאי להתעסק עימן אלא לרכוש חדשות, אז עסקתי בעיקר במתן עזרה-ראשונה, ועשיתי הכל כדי לתקן – כי מחירן היה גבוה מאד. לפני עסק בבטריות נחמן ז"ל, ואני עסקתי רק בתיקוני חשמל בטרקטורים, אך לאחר שהוא נפטר לקחתי על עצמי גם את התחום הזה. מאחר שהבטריות עולות כסף רב – עשיתי הכל כדי למשוך מה שיותר את תקופת הפעלתן".

מתי הופיעו הקלנועיות הראשונות בקיבוץ?

"כבר לפני 40 שנה, תחילה רק 3 – אחת ששימשה את האחות יוכבד גולד, אחת – לטיפול חולים ועוד אחת – למשה גולן, שהתחיל אז את עבודתו כחצרן הקיבוץ. קלנועית זו הגיעה עם מושב כפול, ומכיוון שהוא לא נצרך לזה – חתכו את המושב ואת המשענת שלו לחצי.

בסופו של דבר הקלנועית הזאת לא הניחה את רצונו של משה, והיא עברה לנחמה פולק, והיינו צריכים לחבר מחדש את חצי המושב והמשענת... קלנועית זו ספגה פגיעה ישירה מקסאם, ואז קנינו לנחמה קלנועית משוכללת יותר".

איך, ואצל מי אנו רוכשים את הקלנועיות, מהו המחיר ומהי השתתפות הקיבוץ בתשלום?

"החל מגיל 70 זכאים החברים לקבל מהקיבוץ סכום מסויים למטרה זו, ובאם רצונם לרכוש קלנועית איכותית הם מוסיפים על כך. אנו קנינו מהתחלה מקיבוץ אפיקים, שלהם יש הקלנועיות הטובות ביותר וגם השרות הטוב ביותר. היו חברים שקנו קלנועיות זולות יותר במקומות אחרים, אבל זה לא היה מוצלח, לא הקנייה ולא השירות. אפיקים ממשיכים גם כל הזמן לשכלל את התוצרת שלהם. חברים שיש להם קשיים בהליכה – מקבלים קלנועית מהקיבוץ".

האם אתה ממשיך כיום לעבוד בתיקוני הקלנועיות?

"כשעברתי ניתוח, לא עבדתי במשך חודשיים ואז נכנס לזה חלקית דותן צ'ימבליסטה. אביו מתעסק עם הקלנועיות ביבנה – וכך גם הוא רכש ידע בכך. כיום שנינו עובדים בזה, אני עובד שעתיים עד שעתיים וחצי ביום, ואני רואה בתיקון הקלנועיות את עבודתי הראשית. רק כשאין עבודה בהן – מעסיק אותי מיכאל המל בעבודות מזכירות או טיפולים בטרקטורים".

תודה רבה לאדו, האבא של הקלנועיות!

ראיון: חיי'ה יקותיא.

דוֹתָן צ'ימבליסטה חובר לאדו במלאכת תיקון הקלנועיות, ולכן פנינו גם אליו בכדי לשמוע עצות לאחזקה תקינה:

דוֹתָן מציע פעם בכמה זמן (אחת לארבעה חודשים – חצי שנה) לעשות בדיקה תקופתית אצל אדו, זה הדבר שמונע את התקלות עוד לפני שהן מתרחשות.

מהן התקלות הנפוצות בקלנועית?

"בעיקר תקלות של חשמל ואלקטרוניקה, בעיות עם המצבר. בסה"כ הצלחנו להגיע לרמת אחזקה יחסית סבירה. ישנו שירות שבא לסעד, הבעיה היא שהשירות הזה לא זול, כל קריאה שלו עולה 180 שקלים, עוד לפני תיקון התקלה.

על-מנת להזדקק פחות לשירות קנינו קלנועית אחת יד-שניה, שתשמש כקלנועית חלופית. כך הנוסע לא נתקע בלי כלי-רכב, ולנו יש זמן רב יותר לתקן. את רוב התקלות אנו מוצאים ומתקנים בעצמנו."

האם יש לך המלצה לגבי קנייה של קלנועית מועדפת שמתקלקלת פחות?

"כן, לקנות תוצרת הארץ מאפיקים. יש הבדל משמעותי לעומת המתחרים, בעיקר באלקטרוניקה. יתרון נוסף של אפיקים הינו שכל חלקי החילוף זמינים. אחרים מייבאים מסין, וכאשר נזקקים לחלקי חילוף הרבה יותר בעייתי להשיגם. לסיום, מי שיש לו תקלות - נא להתקשר אלי או אל אדו, אנו מתואמים, ועובדים בשיתוף גם עם דודה".

וזהו השיר שהניע אותנו לעסוק בנושא הקלנועיות. נשמח להודות לחבר האלמוני שהניח אותו בתא הדואר שלנו!

שבחי הקלנוע

שבח אנוכי את הקלנוע
זהו "רכב חשמלי" של אפיקים,
שבו אני יכול כל יום לנסוע,
"לדהור" למרחקים "הארוכים"
בחפציבה שלרגלי גלבוע,
להסתכל על השטחים הירוקים.
זאת איש ממני לא יוכל למנוע –
כל בוקר, כאשר אני משכים,
עולה עליו, מפעיל את המנוע
וחש לאתגרים המחכים
לאיש, אשר אינו רוצה לשקוע
בחלומות (אפילו מתוקים...)
אכן, רגלי אשר עייפו מנוע,
לגלגלם ולכסא זקוקים,
והקלנוע, לא כאופנוע,
קולו אינו מרקיע לשחקים,
את הכבישים אינו יכול לקרוע
ואין פולט הוא גזים מזיקים.
עלי הריהו מאציל מרגוע,
בוזן את עצבי החזקים,
ומאפשר להגיגי לבקוע
ולהמריא אל-על לאופקים,
להזהר מאד שלא לפגוע
וגם לא להפר את החוקים...

ראיון עם דודה להבי

הידעתם?

- בסעד ישנן כיום כ – 60 קלנועיות
- מחירה של קלנועית נע בין 17 – 21 אלף שקלים (!)
- בסעד נקנות מדי שנה 11-12 קלנועיות
- חבר שמגיע לגיל 70 ומחליט לקנות קלנועית (או כלי ניידות אחר) זכאי לסיוע כספי מהקיבוץ.

דודה, כיצד התגלגלת לתפקיד האחראי על הקלנועיות בסעד?

לפני כ – 15 שנה עבדתי בסיפן, ואז בוקי עוד היה אחראי על טוסטוסים וגם על קלנועיות. אז היו בסעד כ – 10 קלנועיות, ובוקי היה מתקן אותן, כדרך-אגב, בנוסף לעבודה. אני זוכר שהתפעלתי, איך בוקי זוכר למי שייכת כל קלנועית.. היום יש לנו 60 קלנועיות!

מה השתנה עם השנים בנושא הטיפול בקלנועיות?

הרעיון של הקלנועיות התחיל מהצורך של אנשים מבוגרים בכלי ניידות. בהתחלה היו כמה דגמים, וגם סוגים שונים של כלי רכב, למשל אופניים ממונעות היו נפוצות יותר. היום כבר לא קונים אופניים, והרוב מעוניינים בקלנועיות. פעם היו גם קלנועיות בשביל ו. שיקום או ו. בריאות, היום כל חבר רוכש באופן פרטי. עוד שינוי הוא שכיום רוב האנשים רוכשים קלנועית זוגית – בניגוד לקלנועית בודדת בעבר – מתוך מודעות לכך שאולי יהיה צורך בעובד זר כמלווה.

מהם בעצם תחומי העיסוק שלך סביב נושא הקלנועיות?

אני מנהל רישום – מי מימש את זכות הקניה, ומי עדיין לא. אני מייעץ לחברים מה כדאי לקנות, וגם מסייע בהדרכה כיצד לנהוג בקלנועית.

מי הם השותפים לעשייה בנושא זה?

אני פועל בעצה אחת עם אדו ודוּתן צ. דוּתן מתעסק בעיקר בתקלות טכניות, ואדו – בבעיות חשמל. מיכאל המל מסייע מאד בתיקון התקרים בקלנועיות, ומקל על החברים שקורות להם תקלות.

מהן הבעיות שנוצרו בשטח עם הגדלת מספר הקלנועיות?

השבילים בסעד לא מתוכננים לניידות של קלנועיות. לפעמים זה מחייב לנסוע על קצות הדשאים, לכן יש חשיבות רבה לגיזום בצמתים, כך שיהיה שדה ראייה. נוצרו סכנות רבות יותר בכביש, המחייבות הקפדה על כללי הנהיגה.

בהזדמנות זאת תזכורת לגבי כללי הנהיגה:

1. לנסוע בקלנועית תקפים אותם כללי נהיגה כמו לנסוע באוטו. יש לנסוע בצד ימין של השביל או הדרך. חשוב במיוחד להקפיד להאט לפני כל פניה וסיבוב, באופן מיוחד כאשר פונים לשמאל, וחוצים נתיב של מישהו אחר. לאופניים אין פעמון, וכאשר רוכב אופנים מגיע מאחור, קשה להיות מודע לעקיפה שלו, על כן חשוב במיוחד לשים לב, וגם לאותת ממרחק עוד לפני הסיבוב, לאיזה כיוון אתה פונה.
2. להקפיד לנסוע לאט במעבר משביל פנימי אל כביש ראשי. חשוב לנסוע לאט בצמתים. בעמק כבר קרה שכתוצאה מהתנגשות בין אופנוע לקלנועית נהרג אדם.
3. כיסוי החורף של הקלנועית מכביד על הראיה, על כן יש להכפיל את הזהירות.
4. לגבי חניה: בעיקר בשעת א. צהריים ובשעת אירועי תרבות מרכזיים בקיבוץ, חשוב להקפיד לחנות בניצב לקשת האפורה, ולא במקביל, כך נוצר מרחב חניה רב יותר. בנוסף, אנשים היכולים ללכת מרחק קצר, טוב יעשו אם יחנו רחוק יותר מהכניסה לכלבו או לחד"א. אנא חשבו על חבריכם המתקשים בהליכה, ותכננו את החניה כך שיישאר מספיק מקום לכולם.

לדודה, לאדו ולדוּתן – תודות רבות שלוחות לכם על דאגתכם לצורכי הציבור באמונה!!

רא"נה: אפרת פראוול!